

Szüntelenül munkálkodnunk kell a szocialista demokrácia fejlesztésén

Dr. Petri Gábor választási nagygyűlése
az egyetemen

Dr. Petri Gábor beszédét
mondja

tömegek egyetértése, összefogott erőfeszítése alkalmas. Személy szerint orvos vagyok, akinek az a dolga, hogy segíteni próbáljon ahol tud: hol sebészkesével, hol gyógyszerrel, hol jó szóval, vagy ha éppen erre van szükség — a politikában való részvétellel.

A továbbiakban arról beszélt a választási nagygyűlés előadója, hogy abban a társadalmi rendben, amely a munkásosztály vezető szerepére épül, gyakorlatilag fel sem vetődnek olyan osztály- vagy csoportérdek, amelyek mások elnyomására, vagy visszaszorítására irányulnának, kivéve természetesen azokat, akik nyíltan a fennálló rend romlására törnek. A párt és a kormány politikája, a Hazafias Népfrent tevékenysége a társadalom egészének érdekeit szolgálja és ezen belül az ésszerű arányok kialakítását, az egészet alkotó részek harmonikus működését célozza.

Történelmi példákkal illusztrálva mondanivalóját az előadó a továbbiakban azt fejtette, hogy a kipróbált lehetőségek előnyeit egyesíti és hátrányait, veszélyeit kiküszöbölő a szocialista államvezetés elve, a demokratikus centralizmus. Biztosítja az elhatározásokban érdekelt osztályok, rétegek, sőt egyének közvetlen részvételét a döntések előkészítésében és ezzel elősegíti a közvélemény kialakulását, miközben személyesen érintette teszi a társadalom egyedeit a végső elhatározások meghozatalában.

A vezetők kötelességei

— A társadalomnak kell kitermelnie magából választott és hivatott vezetőit — hangoztatta dr. Petri Gábor —, akik készek és képesek önzetlenül szolgálni az egyedeket és a társadalom egészét egyaránt; akik alávetik magukat a közérdeknek, nem főlébe akarának kerekedni, akik nem felejtik el, hogy a népből jöttek és nem is akarnak elszakadni tőle, akik bizonyos tekintetben — talán tehetségben, kötelességtudásban, lelkiismeretességben, áldozatkészségben, felelősségvállalásban — többek, mint azok, akikért tevékenykednek, de több jogot nem vindikálnak maguknak.

A vezetői munka gondjairól, problémáiról szólva a továbbiakban egyebek közt arról beszélt az előadó, hogy a demokráciát élővé, hatékonyá, az egyes embernek, a választópolgárnak a felelősségtudata teszi: annak belátása, hogy a dolgok mindenekelőtt rajta múlnak, hogy ne csak joga, hanem kötelessége dönteni a maga és az egész közösség ügyében.

Elemelve a demokrácia fejlesztésének problémáit a társadalmi morál kérdéseivel is foglalkozott az előadó — a demokrácia életét forrásának és fenntartójának nevezve —, amely a megromlástól, a korumpálódástól megvédi.

Hangsúlyozva a demokrácia fejlesztésében a nevelés és az önénevelés fontosságát, a forradalmi tradíciók megőrzésének jelentőségét, a hazafias erősítésének szükségességét, kiemelte az előadó, hogy kevesebb gondunk lenne például az ösztöndíj-politikánkban, ha mélyebben élne a köztudatban Apáczai Cseri János, Besenyei vagy Misztófalusi Kiss Miklós és sok más rég elfelejtett magyar példája, akik hazahozták külföldön szerzett tudásukat és a magyar ugart akarták ezzel termékenyebbé tenni. Sokszor elmondjuk, mennyi tehetséget szőrtünk szerte a világba, hány magyar szerzett világhírt — igaz, többnyire magának. Hovatovább gúnyos melléke van, ha azt mondják valakiről: „idegenbe szakadt hazánk fia”. Többet kellene „belföldre szakadt hazánkfiakra” gondolni, hogy képességeiket idehaza fejtsék ki, hogy ne csak a nagyvilágnak produkált csillogásból essék ránk a dicsőségnek egy-két eltévedt sugara, hanem az itthon gyújtott fény sugározzon innen hazulról szerte a világba.

Az emberibb élethez vezető út

Sok más kérdéssel foglalkozva dr. Petri Gábor így fejezte be beszédét:

— Jól tudjuk, hogy a munkák bizonyos részét egyre inkább gépek végzik az ember helyett. De a gépeket is az ember akarata szüli és működteti. Gondoljunk az energiahordozók rangsorára: jó a szén, jobb az olaj, még jobb az atomenergia; de a legeslegjobb és legértékesebb energiahordozó az emberi akarat és veríték energiája.

— Eppigy a legjobb vezérlőmű az emberi értelem és az emberközpontú világunkat összetartó legnagyobb erő az emberek egymás iránti értelmes jószándéka, mellyel nem a pokolba vezet, hanem a jobb és emberibb élethez vezető út van kikövezve.

— Ehhez járul hozzá ki-ki a maga saját módján és a saját eszközeivel: a tudomány is, a technika is, a politika is, sőt egy kicsit a 25-én esedékes választás is. Amikor jövő vasárnap szavazatunkat adjuk a Hazafias Népfrent politikáját való jelöltekre, országgyűlésiekre és tanácsiakra egyaránt, akkor tán nem is elsősorban személyekre szavazunk, hanem az egész hazára, minden polgár- és embertársunk nyugodtabb, jobb életére. Vasárnap majd szavazunk, hétfőn meg nekigyürkőzünk, hogy magunk valósítsuk meg azt, amire a szavazatunkat adjuk.

A második döntés

Szegedi fiatalok választási nagygyűlése

Az asztalt vörös draperiával terítették le. A forradalom színe, az ifjúság színe. Az arcokon is pirosság, a fiatalság, az ünnepélyesség. Különös nagygyűlés a Bartók Béla művelődési központban, a nagyteremben, amelyet annyszor töltöttek meg már lelkes fiatalok. A sorokban most azok ülnek, akik hamarosan először lépnek az urnához, először élnek választópolgári jogaikkal, s köztük — csak az újságbeli fotógrafiák szerint lehet kiszemelni őket — ott ülnek azok a fiatalok is, akik először élik majd át úgy a választás izgalmát, hogy megkapják-e a bizalmat. A tanácsjelöltek.

Arckok a teremben. Hosszú hajú fiatal lány, a haja egészen eltakarja arcát, ahogy előredőlvé figyel, munkából idezúdult fiatalemberek, kevesen zakóban, többen tavasziasan, pulóverben, kiskatonák, akiket az egyenruha idősebbnek mutat a többiekénél. Iparitanuló-intézetek, gyárak, iskolák fiataljai.

Az első sorok egyikeben kék ruhás lány. Kezében kis noteszt szorongat, már készült arra, hogy valljon önmagáról. A kék ruha gallérján, közeljén fehér, népi virágminták, az arcon, a szemben lámpaláz. A negyedéves orvostanhallgató, Török Judit most jelöltetett először tanácsagnak abban a kerületben, ahol az egyetemi kolégiumok vannak. Mikor megszólal, magabiztos a hangja: Az egyetemisták, főiskolások magukénak érzik ezt a várost, bebizonyították ezt társadalmi munkájukkal, de a szakmájukhoz közelálló területeken tudnak a legjobban dolgozni: korrepetálni, segíteni az öregeket, betegeket vagy éppen kisgyerekeket. S mintegy a fiatal jelöltek nevében: az a legfontosabb, hogy véleményük legyen, de csak akkor lehet, ha a fiatalokét ismerik.

Arckok az emelvényről. Hingl Józsefnek, a X. kongresszus felszólalójának vonásai ismerősek az újságokból. A szegedi köolajfűrészi üzem vezetője tagja a megyei párt-végrehajtóbizottságnak. A városi pártbizottságot Prágai Tibor osztályvezető képviseli. S a fiatalok szervezetének ismert vezetői: Szógi Béla, a KISZ KB tagja, a megyei KISZ-bizottság első titkára, Hevér László, a KISZ KB IB tagja, a városi KISZ-bizottság titkára. Mellettük a plakátokról jól ismert asszonyarc: az

országgyűlési képviselőjelölt Takács Imréné. Így együtt — a sokaság fiai. És csillognak a szemek, amikor a sokaság fiának, Váci Mihálynak a sorai szólnak meg: Szabadság! tégy gazdaggá minket!

Vannak szerencsés sorscsapások is. Elromlik a mikrofon. A gyűlés vendége, Szabó János, a KISZ KB Intéző Bizottságának tagja, a Magyar Ifjúság főszerkesztője azonban rutinos előadóként azonnal megérzi a lehetőséget, hogy közvetlenebb lehet így a beszéd. S csak a szemtanú tudja igazán értékelni a helyeslő morajt, amit így vált ki ez a megállapítás: A szakszervezeti bizottságban azelőtt petróleumlámpával nem lehetett találni fiatalot, de még erős reflektorral is nehezen, most pedig valószínű frontáttörésnek lehetünk tanúi — nagyon-nagyon sok a fiatal.

S vannak percei így a viadamságnak. A komolyságnak is. Hiszen Szabó János arról beszél, hogy minden fiatal ilyenkor készül a második felelősségteljes döntésre. Az első a pályaválasztás, de

a második az a perc, amikor kezébe veszi a szavazólapot. Taps. Taps. Az előadás után két fiatal városi tanácsagjelölt beszél önmagáról, terveiről, a fiatalságról. Grodiczki Anna ruhagyári munkásnő és Virág József, az algyői olajmező fiatal csoportvezetője. És szavaikból visszacsengenek a Váci-sorok: „Az Emberiség tavasza virágzik. — Sürögve, zsongva beporozni virágait, mi-ránk is vár a sor, hogy kap-tárunkba gyűljön az egyenlő sejtekbe osztott, illatozó nemzeti jólét.”

A KISZ városi bizottsága és a népfrent városi bizottsága rendezésében lezajlott tegnap délutáni nagygyűlés után a népfrent tanácsstermében baráti találkozóra gyűltek össze a fiatal tanácsagjelöltek és a régi tanácsagtagok.

A baráti találkozón megjelent Biczó György, a városi tanács vb elnöke, az I. számú országgyűlési választókerület képviselőjelöltje, aki Hofgesang Péternek, a népfrent városi titkárnak a megnyitóját után válaszolt a fiatalok kérdéseire.

A nagygyűlés fiatal hallgatója

Egy város két jelöltje

Csongrádon tegnap, pénteken nagy érdeklődés kísérte a Hazafias Népfrent választási nagygyűlését a Kossuth Lajos Művelődési Központban. Csongrádon, mint ismeretes, a választók bizalmát a képviselőjelöltségre két személy, Balogh László és Rév István nyerte meg a korábbi választási gyűléseken. Mindkettőjüket nagyszámú szavazattal jelölték képviselőnek. A szocialista demokrácia lehetőségeivel élve kifejezésre jutatták a város dolgozói, hogy mindkét személyt alkalmasnak tartják országgyűlési képviselőnek. Természetes, hogy ezúttal is eljöttek meghallgatni a jelölteket és nyilvánítani kiállásukat mellettük, s egyben a párt politikájá, a népfrent programja mellett.

A választási nagygyűlés elnökségében a város vezetőivel, a város dolgozóinak

képviselőivel együtt foglalt helyet Győri Imre, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának tagja, a Csongrád megyei pártbizottság első titkára, Hódmezővásárhely képviselőjelöltje.

A Himnusz hangjai után az egy város két jelöltje, Balogh László és Rév István szólt a választópolgárokhöz. Mind a ketten a párt politikájának, a népfrent programjának helyi eredményeiről, s e helyes politika keretében a további közboldogulásul szolgáló célokról szóltak.

A nagygyűlésen beszédet mondott Győri Imre. Elmondotta, hogy a főszerep — érthető okokból — a két helybeli képviselőjelölt volt ezen az eseményen. Mindketten készek továbbra is a szocialista építésért fáradozni, s majd április 25-én a szavazatok döntik el,

hogy a két jelölt közül ki lesz a képviselő.

Győri Imre utadta ezután az MSZMP Központi Bizottságának, valamint a megyei pártbizottságnak az üdvözlését Csongrád népéhez, s köszönetet mondott a város lakosságának az elmúlt években végzett munkájáért, az elért eredményekért. Külön hangoztatta, hogy a tavalyi természeti csapások ellen is közös és eredményes küzdelmet vívott a lakosság.

A továbbiakban Győri Imre részletesen szólt a választások politikai jelentőségéről, az országot és benne Csongrád megvételéről, az időszerű kérdésekről. Kitért Csongrád további fejlődésének lehetőségeire, amelynek alapját továbbra is a még egyszerűbb, gazdaságosabb munka adja.

A csongrádi választási nagygyűlés az Internacionálé hangjaival fejeződött be.